

עו"ד חנוך קינן – יו"ר המותב
השופט (בדימוס) אשר גולדין
עו"ד עודד לבינסון
מר יצחק פרי
גבי עליזה ז'זק

בעניין: "הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת".

ע"י ב"כ, עו"ד אלעד מן.

המתלוננת

ובעניין: 1. העיתון "ידיעות אחרונות".

2 מר ארנון (נוני) מוזס – העורך האחראי.

הנילונים

החלטה

עו"ד חנוך קינן:

פתח דבר

בתיק זה הוגשה, ביום 22 בנובמבר 2019, תלונה מטעם המתלוננת, המכוונת כנגד שני הנילונים, כפי המפורט להלן. מפאת חשיבות הנושא, נתבקש כל חבר מחברי המותב להביע דעתו ועמדתו לעניין, נשוא תיק זה, ועמדה זו, של כל חבר, בנפרד, תהא חלק מהפסיקה שבכאן.

:

1. בתאריך 2 בנובמבר 2019, הודיע היועץ המשפטי לממשלה, על כוונתו להגיש כתב אישום בעבירות חמורות נגד ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ונגד ארנון (נוני) מוזס, בפרשה, הידועה כיום, כ"פרשת 2000".
עותק צילומי מכתב האישום כולו, צורף כנספח א' לכתב התלונה.

2. מר ארנון מוזס, (הוא הנלווה 2), מכהן כיום כעורך האחראי של העיתון "ידיעות אחרונות" וכפי המתואר ע"י המתלוננת, היה והינו הדמות העיתונאית הבכירה ביותר בעיתון הנ"ל. (ולהלן: "העיתון").

3. כעולה מעובדות כתב האישום, מגוללת בדברים המצוינים שם, מסכת אירועים, הממחישה, לטענת המתלוננת, הכתמת אות קלון למקצוע העיתונות, כפי העולה מהעבירות והמעשים המיוחסים למר ארנון מוזס.

4. המתלוננת, משתיתה יתדות טיעוניה, על הכתוב בסעיף 25א', לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת בישראל (מכאן ולהבא: "התקנון"), ובגין הכתוב בו, עתרה לכינוסו של בית דין זה, על מנת שידון בעניין נשוא התלונה, ויקבע, כי יש קלון בעבירות ובמעשים המיוחסים לארנון מוזס, בכתב האישום.

5. ועל כן, ומשיתברר כי אלה יהיו אכן פני הדברים, עותרת המתלוננת להשעייתו המיידית של ארנון מוזס מעבודתו העיתונאית ב"ידיעות אחרונות".
6. עוד סבורה המתלוננת, כי לבד מההשעיה המבוקשת, כפי האמור לעיל, על מר מוזס לחדול מלכהן בכל תפקיד אחר, הנוגע לעיתון, לרבות חברות בדירקטוריון, ובחברות השונות, בקבוצת העיתון.
7. כתנא דמסייע לטענותיה שלעיל, הביאה המתלוננת את שפרסמה מועצת העיתונות והתקשורת בישראל, מייד עם פרסום הודעת היועמ"ש לממשלה, על העמדתו של מר מוזס לדין, כפי הכתוב להלן:
- "מועצת העיתונות והתקשורת בישראל קוראת לבעלי העיתון "ידיעות אחרונות" ארנון מוזס להשעות את עצמו לאלתר מעריכת וניהול העיתון, עד לסיום ההליך המשפטי, עליו החליט היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלית".**
8. הדברים אשר פורסמו כאמור, צוטטו כאן בחלקם בלבד, ברם המתלוננת, אשר קיבצה את דברי מועצת העיתונות במלואם, עמדה על דעתה, לעניין חדילת כהונתו של ארנון מוזס, בתפקודו כעיתונאי, ובכל תפקיד נוסף הקשור והנוגע לעיתון "ידיעות אחרונות".
9. כפי סדר הדין הנהוג במועצת העיתונות, הגיעה התלונה לשולחן היועצת המשפטית, וזו סברה, כי לאור ההוראה המפורשת של סעיף 25 א' לתקנון, אשר לכאורה, חל על המקרה, נשוא התלונה שבכאן, יש להעביר את הדיון בתלונה, ליו"ר בית הדין לאתיקה, על מנת שיקים בית דין, אשר ידון בתלונה שהוגשה.
- וכך נתגלגלו הדברים לפתחו של בית דין זה.
10. לצדדים כולם נשלחו זימונים לדיון, אשר מועדו נקבע ליום 28 ביולי 2020.
11. לדיון שבפנינו, התייצב פרקליט העמותה המתלוננת, ואילו הנלווים לא ראו להופיע, וכפי הברור שערכנו, אף לא הגיבו ללשון התלונה, שעותקה נשלח אליהם פעמיים.
12. בהעדר הופעה, בחרנו להמתין כ-15 דקות, מעת המועד שנקבע, ופתחנו את הדיון לגופו.
13. כבר בפתח הדיון, ראינו לציין את עובדת אי הופעת הנלווים, ולאחר שבדקנו, כי אכן נשלחו אליהם, בדרכים שונות, הזמנות לדיון, מצאנו להדגיש, קודם לדיון גופו, כי אין ולא יהא בעובדת אי הופעת הנלווים, כדי לפגוע בזכויותיהם, כהוא זה.
14. ברם, פטור בלא כלום אי אפשר. הנלווים, מנימוקים השמורים אצלם, לא ראו להגיב לתלונה אשר הומצאה להם, אף לא הטריחו עצמם, כאמור, להופיע לשיבת בית הדין. אם סברו הנלווים, כי תלונה קשה, כמו זו המונחת בפנינו, אינה ראויה כלל להתייחסות מצידם, יבושם להם. זוהי בעיה שלהם להתמודד עימה, בבחינת, רצונו של אדם, כבודו.
15. ב"כ המתלוננת, בטיעונו בפנינו, סמך את דבריו על הכתוב בסעיף 25 א' ל"תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות" שמכוחו, ונוכח הכתוב בכתב האישום, יש לדעתו, לפעול בדוקנות, כפי הכתוב בסעיף 25 הנ"ל, על דרך חיוב העיתון להשעות את מר מוזס מעבודתו העיתונאית, וכן מכל תפקיד אחר, הנסמך לעיתון הנ"ל.
16. בתשובה לשאלות המותב, השיב פרקליט המתלוננת, כי משיחותיו של מר ארנון מוזס עם ראש הממשלה, עולה תמונה עובדתית ברורה, שלפיה, כדי לקדם אינטרס אישי שלו, או של עיתונו, ביקש מר מוזס להגיע לסיכומים, הנוגדים את העקרונות של עיתונות עצמאית, חופשית ומקצועית.
17. למקרא פרטיכל הדיון עולה, כי חברי המותב היקשו לא אחת על ב"כ המתלוננת בשאלותיהם, וזה נחרץ היה בדעתו, כי מרגע שיקבע בית הדין, כי סבור הוא שיש קלון

בפעולותיו של מר ארנון מוזס, כעולה מכתב האישום נגדו, כי אז עליו לעשות שימוש בסמכות הנתונה לו, לחייב את העיתון להשעות את מר מוזס, לא רק מתחומי עבודתו העיתונאית, אלא אף למנוע בעדו מלעסוק בכל תחום שהוא, הקשור והכרוך בעיתונות.

דיון והכרעה

18. אין ספק. לשונו של סעיף 25 א' לתקנון, נוקשה אף קשה. גם ההתמודדות עם סעיף זה, איננה פשוטה על פניה.

וזו לשון הסעיף:

"השעיה מעבודה עיתונאית והפסקתה.

25. א. עיתונאי שהוגש נגדו ע"י המדינה כתב אישום בשל עבירה פלילית, ידון בעניינו בית הדין לאתיקה של מועצת העיתונות ויקבע אם יש בעבירה המיוחסת לו קלון למקצוע העיתונאות. קבע בית הדין לאתיקה שבאותה עבירה יש קלון למקצוע העיתונאות, יהיה רשאי לחייב את העיתון להשעות את העיתונאי מעבודתו העיתונאית במידה הראויה, כפי שיקבע בית הדין לאתיקה על פי העבירה ועל פי מכלול הנסיבות, וזאת עד להכרעת הדין הסופית."

19. כאמור, העתירה שבפנינו, זו התובעת מאיתנו לעשות שימוש בסעיף הנ"ל, נסמכת על כתב האישום, אשר הוגש ע"י מדינת ישראל, בבית המשפט המחוזי בירושלים, נגד ארבעה נאשמים: בנימין נתניהו, שאול אלוביץ, איריס אלוביץ וארנון מוזס.

20. העתירה מתייחסת אך לפרק האישום השני, בתיק הפלילי הנ"ל, בו נאשמו בצוותא, בנימין נתניהו וארנון מוזס, בפרשה הידועה כ"פרשת 2000".

21. כפי המתואר שם, אופן הסיקור של ראש הממשלה ובני משפחתו היה בעל משמעות רבה עבורו, והוא (רוה"מ), ייחס לכך חשיבות מכרעת, ככל שנגעו הדברים לעתידו הפוליטי.

22. לאורך שנים, שררה בין ראש הממשלה לבין מר ארנון מוזס, יריבות עמוקה. חרף זאת, בשנים 2008/2009, 2013 ו-2014, קיימו השניים שלוש סדרות פגישות, שבמהלך כל אחת ואחת מהן, קיימו שיח, על קידום האינטרסים ההדדיים שלהם.

23. פירושם של דברים (כפי המיוחס כאמור), מחד, שיפור אופן סיקורו של מר נתניהו, בכלי התקשורת מקבוצת "ידיעות אחרונות", ומאידך, הטלת מגבלות על העיתון "ישראל היום".

24. לדברים הנ"ל, כפי הנטען, הייתה משמעות כלכלית רבה, עבור ארנון מוזס, כמו גם עבור קבוצת "ידיעות אחרונות".

25. באחת הפגישות, ביום 4/2/14 (כך בכתב האישום), לקראת הבחירות לכנסת ה-20, הציע מר מוזס למר נתניהו, שוחד, בכך שיביא לשינוי ניכר לטובה, באופי סיקור מר נתניהו ובני משפחתו, בכלי התקשורת, מקבוצת "ידיעות אחרונות", בצד סיקור לרעה של יריביו הפוליטיים של רוה"מ, והכל בתמורה לכך, שרוה"מ ינצל את השפעתו ויפעל לחקיקה, אשר תטיל מגבלות על העיתון "ישראל היום".

26. בנימין נתניהו קיים פגישה נוספת עם ארנון מוזס, במהלכה הציג בפניו מצג, שלפיו יפעל לקדם את החקיקה האמורה, לאחר הבחירות.

27. במעשים הנ"ל, רואה המדינה את ארנון מוזס, כמי שהציע הצעת שוחד לראש הממשלה בנימין נתניהו.

28. מנגד, ראש הממשלה, בנימין נתניהו, נמצא, כמי שביצע מעשה של הפרת אמונים, ועבירת השוחד לא יוחסה לו במקרה זה.

29. הנה כי כן, על בסיס הדברים הנ"ל, הוגשה התלונה שבפנינו.

30. מכח האמור בסעיף 25 א' לתקנון מועצת העיתונות, מתחייבת השאלה, **האם לעבירה המיוחסת לנילון, נקשר קלון למקצוע העיתונות**, שהרי רק אם נקבע כך, נפתחות הדלתות, ורשאים אנו להפעיל את אותה הסנקציה, הנגזרת מהסעיף הנ"ל.

מהי עבירה שיש עימה קלון?

31. בנסיבות הללו נשאלת השאלה, המחייבת ליבון: **מהי, לצורך עניינו שבכאן, עבירה אשר יש עימה קלון?**

32. מכל התקדימים אשר הציג בפנינו ב"כ המתלוננת, נראה לי הולם וראוי, תיק 86/98, אשר דן בעניינו של (לא תאמינו), עורך העיתון "ידיעות אחרונות", מר משה ורדי.

33. אף כי משה ורדי הועמד לדין, מכח סעיף 25 ב' לתקנון, השונה מהותית מהסעיף שאנו דנים לאורו, הנה גם שם, באותו התיק, נבחנה היטב שאלת העבירה, אשר יש קלון בצידה.

34. בית המשפט העליון, גיבש כללים לעניין נושא הקלון שבעבירה, מקום שנדרש להתייחס בעניינם של נבחרי ציבור ונושאי תפקידים בשירות הממשלתי, וכך קבע:

"צירוף התיבות 'עבירה שיש עמה קלון', הינו מושג מסגרת ובעל רקמה פתוחה. אולם בתי המשפט כבר נמנו וגמרו כי עיקר ב'קלון' הוא היסוד הבלתי-מוסרי שבעבירה. לשון אחר: לא יסודותיה המשפטיות הפורמליים של העבירה יקבעו ויכריעו בשאלת ה'קלון' אלא דווקא אותן מהויות חברתיות לבר משפטיות, שהמשפט הפלילי אימץ לו אף הוא."
(ראו בג"ץ 103/96, כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פס"ד נ(4) 309, 327).

35. את דעתו לעניין החומרה המוסרית, אשר מגבשת את עבירת הקלון, הביע בית המשפט בעל"ע 4/88, לשכת עורכי הדין נגד עו"ד פלוני. פד"י מג(3) 475, 480-481, וכך כתב:

"מרכז הכובד של ההכרעה [...] טמון [...] בנסיבות בהן נעברה העבירה [...]. נסיבות אלה הן המצביעות על אותה חומרה מוסרית, אשר הדיבור 'קלון' מגבש אותה [...]. אכן 'עבירה שיש עמה קלון' הינה עבירה, אשר נסיבות ביצועה מעידות, כי בעבריו נפל פגם מוסרי חמור. על מהותו של פגם זה יש לעמוד על פי תכליתה של חקיקה, אשר במסגרתה מופיעה ההוראה בדבר עבירה שיש עמה קלון."

36. תכליתו של סעיף 25א' לתקנון, מדבר, לעניין זה, בעד עצמו. באשר, הנתונים שבפנינו, מצביעים, לכאורה, על קיום "אותה חומרה מוסרית, הנקשרת לעבירה, אשר יש עימה קלון".

37. את זאת הבעתי בזהירות רבה, שכן יכול, שלעתיד לבוא, לאחר דיון ענייני, יזוכה הנאשם, ארנון מוזס, כליל, או אפילו מחמת הספק, בבית המשפט, שם הוא עומד לדין. האם קל ופשוט יהיה אז להחזיר מצב לקדמותו?

ועוד שתי נקודות מבט ראויות להתייחסות עובר להחלטה זו.

38. האחת, נוגעת לחזקת החפות, הנתפסת כאוניברסלית, בבחינת: חזקה על אדם שהוא חף מפשע (או בחזקת "כשר"- כלשון השופט המנוח קיסטר), גם אם הוא עמד לדין, וכל עוד לא הוכחה אשמתו.
39. בעולם הנאור, היו שהכירו מכבר בחזקת החפות, והיו כאלה (בארה"ב ובקנדה למשל), אשר הכירו בחזקה זו, כעקרון משפטי חוקתי.
40. רוצה לאמר, חזקת החפות, הינה זו, המגשרת, בין מועד ביצוע העבירה, למועד ההרשעה בדין, והיא קובעת נורמה ערכית, שלפיה, זה, אשר מיוחסת לו עבירה פלילית, מוחזק כזכאי.
- אמור אפוא, מטרת החזקה נועדה להבטיח, כי הנאשם לא ייפגע, כל עוד לא יוכרע דינו.**
41. אלא, שלא רק בזאת עוסקת חזקת החפות, באשר, באה היא להבטיח גם ערכי שוויון, סבירות ותום לב, במערכת הנקשרת בין הפרט לריבון.
42. יתירה מזו. חזקת החפות עולה בקנה אחד, עם כללי מוסר בסיסיים, שלפיהם אין הפרט נחשב כעבריין בחברה, שעה שהיא מניחה שפרטיה מקיימים את כלליה. ומכאן, אין זה מוסרי לראות אדם אשם בפלילים, כל עוד לא הוכחה אשמתו.
43. ער אני לכך שישנם מקרים בהם אין מונעת חזקת החפות, נקיטת צעדים מנהליים, נגד חשוד בעבירות פשע. כך בנושא המעצרים המנהליים, כך, בהפעלת סמכות להריסת ביתו של מחבל, כך גם, בחוק הרשויות המקומיות, הנקשר לעניינו של ראש רשות, אשר הוגש נגדו כתב אישום, וכך גם בהלכת דרעי-פנחסי, מקום בו קבע בג"צ, כי הגשת כתב אישום נגד שר, או סגן שר, עשוי שתחייב, את פיטוריהם, ע"י ראש הממשלה (כפי הידוע, כלל זה אינו חל על ראש הממשלה עצמו, הרשאי להמשיך בתפקידו, גם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום, ואת זאת אנו למדים בימים אלה).
44. נקודת המבט השנייה, הנקשרת לענייננו, נוגעת לחוק יסוד חופש העיסוק.
- חוק זה נועד להגן על זכותו של אדם לעסוק בכל עיסוק, מקצוע, או משלח יד, וככזה קבע נורמה חקיקתית חשובה, הקובעת, כי לכל אדם יש זכות יסוד לעסוק במקצוע, משלח יד, או עסק, והגבלתה של זכות זו, יכולה להיעשות אך ורק בחוק, לתכלית ראויה, או מטעמים של טובת הכלל.
45. לכאורה, ובהשלכה לענייננו, נראה כי החלטה, ברוח סעיף 25 א' הנ"ל, יכול שתיעשה, אם אך ייקבע, כי הוחלט כך, משום תכלית ראויה, או הגנה של טובת הכלל.
46. אגב, לחוק האמור הוענק שריון, הדורש רוב מוחלט של חברי הכנסת על מנת לשנותו, וסעיף 4 בו, אף קובע מפורשות, כי אין פוגעים בחופש העיסוק, אלא בחוק ההולם את ערכי מדינת ישראל, אשר נועד לתכלית ראויה, ובמידה שאיננה עולה על הנדרש.
47. ההגנה הניתנת מכוחו של חוק היסוד הנ"ל, מתייחסת לכל אזרח/תושב המדינה, הזכאי לעסוק בכל עיסוק, מקצוע או משלח יד (ראה סעיף 3 לחוק).
48. ומכאן, בחזרה לענייננו.
49. אין בקרבנו ספק במטרה, אשר גלומה בסעיף 25 א' שבתקנון, אשר נועדה לשמור על צביון של אמינות וכבוד למקצוע העיתונות.
50. והלא מן המפורסמות הוא, כי "בצד ייצוג העיתונות והציבור במאבק לקיומם של הערכים, נשוא האמור בתקנון, פועלת מועצת העיתונות, להבטחת נאמנות לעקרונות

האתיקה העיתונאית, מצד כל העוסקים בעיתונות, גם לאכיפתן של אמות מידה מקצועיות, המושתתות על מחויבות מוחלטת לאמת, לדיוק, להגינות, ולא פחות מכך, להגנה על כבוד האדם ולכיבוד צנעת הפרט.

51. לשון אחרת: "הבית הזה (קרי: מועצת העיתונות), נועד, מעצם טיבו, לשמור על ערכי עיתונות חופשית וטובה, כזו האמורה לשרת את החברה באופן אמין, אחראי והוגן.

52. סעיף 25 א', בנוסחו, הינו סעיף נוקשה והחלטי משהו. ברור בעליל, כי אם ארנון מוזס היה מורשע בפס"ד סופי, בעבירה החמורה שיוחסה לו, לא היה ספק לעניין קיומו המובהק של הקלון, אותו יסוד מוסרי שבעבירה.

53. עלינו מוטלת החובה לקבוע אם יש בעבירה המיוחסת כיום למר ארנון מוזס, משום קלון למקצוע העיתונות.

54. דעתי לעניין זה חיובית, לצערי.

55. לאחר קביעת החלטה שכזו, רשאי בית הדין, מכוח הסעיף האמור בתקנון, לחייב את העיתון, להשעות את מר ארנון מוזס מעבודתו העיתונאית, במידה הראויה.

56. ב"כ המתלוננת, ראה את המילה "רשאי", בסעיף הנ"ל, כ "חייב". אינני בדעתו לעניין זה, שאילו כך היו פני הדברים, מתייתרת הייתה ישיבת בית הדין בעניין נשוא תיק זה.

57. דעתה של מועצת העיתונות הובעה כאמור בפרסום דבריה, שעה שקראה לארנון מוזס להשעות את עצמו לאלתר, מעריכת וניהול העיתון, עד לסיום ההליך המשפטי, עליו החליט היועץ המשפטי

58. הפכתי בה והפכתי בה, ודעתי היא, כי טוב היה עושה מר מוזס, אילו היה פועל כדעת מועצת העיתונות, באותה העת, ומשעה עצמו, מתפקידו בעיתון. משלא עשה כן, לא יוכל, כך סברתי, ובהתייחס לכתוב בסעיף 25א' לתקנון, לכהן בתפקידים שהוא נושא בעיתון, הן כעיתונאי, והן כעורך אחראי, ברם, בסייג האמור להלן.

59. אשר על כן, בהתייחס לכל האמור לעיל, במצטבר, הצעתי לחבריי, לקבל את עתירת העותרת, לבד מאותו חלק של העתירה, המתייחס לחברותו של מר מוזס בדירקטוריון, ובחברות השונות, בקבוצת העיתון, שבאלה, בראייה מרחיקת לכת, אין לפגוע, משום שאין זו, לדעתי, "המידה הראויה", המצדקת השעיה ארוכת טווח שכזו.

60. זו הייתה, אם כן, ההחלטה שהגעתי אליה, לאחר התלבטויות והתחבטויות לא מעט. שכן, למען האמת, הטרידה אותי, כל העת, המחשבה, איך יראה הפסק, אם, בסופו של יום, ייצא ארנון מוזס זכאי בדיון. האם לא ייטען אז, בצדק, כי גזרנו את מחלפותיו, כאיש עיתונות, בחופזה, ובטרם עת?

61. אלא שבאותה העת, הסעיף 25א', בתקנון, השקיט במשהו את ספקותיי, שכן סעיף נוקשה ודווקני זה, היה כה חד משמעי, עד כי הותר סדק צר מאד, להפעלת שיקול דעת עצמאי, ולא לשווא נסמך עליו פרקליט העותרת.

62. ברם, במצב דברים זה, ועוד בטרם קם בית הדין מכיסאו, קרה דבר, שהיה בו כדי להכביר על הקושי, בו נמצאתי.

63. מועצת העיתונות, בישיבתה מיום 7/9/2020, אישרה את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת בישראל, כאשר סעיף 25 כולו איננו עוד בתקנון. הדבר אומר

דרשני, באשר, אישור התקנון החדש, נמדד על ידי, כדבר המדבר בעד עצמו, וכנזה, קורא, לי לפחות, לעשות חשיבה מחודשת בתיק זה.

64. בנסיבות האמורות לעיל, ובהתייחס לכל אשר כתבתי, במצטבר, אני בדעה, כי מן הראוי לדחות את העתירה שבפנינו.

השופט (בדימ.), אשר גולדין - חבר בית הדין

ברציו הדברים, מסכים אנוכי לנימוקיו של יו"ר המותב, עו"ד חנוך קינן, וברצוני להוסיף ולציון את הדברים הבאים:

65. סעיף 25א' לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות קובע כי "עיתונאי שהוגשה נגדו ע"י המדינה כתב אישום בשל עבירה פלילית ידון בעניינו ביה"ד לאתיקה של מועצת העיתונות ויקבע אם יש בעבירה המיוחסת לו קלון למקצוע העיתונות. קבע ביה"ד לאתיקה שבאותה עבירה יש קלון למקצוע העיתונות יהיה רשאי לחייב את העיתון להשעות את העיתונאי מעבודתו העיתונאית במידה הראויה כפי שיקבע ביה"ד לאתיקה עפ"י העבירה ועפ"י מכלול הנסיבות וזאת עד להכרעת הדין הסופית".

66. הנלון, מר ארנון מוזס, הוא "עיתונאי". הגדרת עיתונאי עפ"י סעיף 1 לתקנון האתיקה קובעת: "לרבות עורך". בכותרת העיתון "ידיעות אחרונות" כתוב מידי יום ביומו: הערך האחראי – ארנון מוזס.

67. נגד מר ארנון מוזס הוגש ע"י המדינה כתב אישום בעבירה של הצעת שוחד בתיק 2000. מכתב האישום עולה כי מר ארנון מוזס הציע לרוה"מ, מר נתניהו, שוחד, בכך שיביא לשינוי ניכר לטובה בקו ובאופן הסיקור של נתניהו ובני משפחתו... ולשינוי לרעה באופן הסיקור של יריביו הפוליטיים באופן שיבטיח את המשך כהונתו של נתניהו כראש הממשלה, וזאת בתמורה לכך שנתניהו ינצל את השפעתו כראש הממשלה לקדם חקיקה שתטיל מגבלות על "ישראל היום" ותביא להטבות משמעותיות למוזס ולעסקיו.

68. בע"פ 3295/15, בפס"ד מיום 31/3/16 בסעיף 43 לפסה"ד נאמר: "עבירת השוחד היא עבירה מובהקת של שחיתות ציבורית. על המערכת המשפטית מוטלת החובה להוקיע ולשרש שחיתות שלטונית במעשים בהם הורשע דבר קלון".

69. כתב האישום מפרט כאמור את עובדות העבירה המיוחסת לו. בעבירה זו יש לדעתנו קלון למקצוע העיתונות באשר מהותו של השוחד בעניין זה הוא בסיקור עיתונאי מוטה דבר הפוגם באמינות המקצועית של העיתונות וכלל העיתונאים. הדבר מהווה אף הפרה של סעיף 3 לתקנון האתיקה הקובע: "עיתון ועיתונאי יפעלו ביושר, בהגינות וללא מורא".

70. הנלון, מר ארנון מוזס, הוא כאמור עורך עיתון "ידיעות אחרונות", אישיות בכירה בעולם העיתונות ועפ"י כתב האישום הציע כאמור שוחד לראש הממשלה, בכך שיביא לשינוי ניכר לטובה באופן הסיקור של נתניהו ובני משפחתו ב"ידיעות אחרונות" וזאת בתמורה לכך שראש הממשלה יקדם חקיקה שתטיל מגבלות על "ישראל היום" ותביא להטבות כלכליות משמעותיות למוזס ולעסקו.

71. בגין מכלול נסיבות אלו, יחד עם הקלון שיש בעבירה המיוחסת לו, כאמור, סברתי, גם אני, כי מן הראוי היה, להשעות את הנלון. אולם, משקבעה מועצת העיתונות את דעתה,

לעניין סעיף 25 הנ"ל, בהסירה אותו מתקנונה, אין לי אלא להצטרף לדעתו של ראש ההרכב, לעניין דחיית העתירה שבפנינו.

72. לפיכך מצטרף אני כאמור, לדעת היו"ר, כפי ההחלטה שנתן.

עליזה ז'זק יו"ר האיגוד הישראלי לעיתונות תקופתית- חברת בית הדין

73. מצטרפת אנוכי לכל אשר כתב יו"ר ההרכב, עו"ד חנוך קינן, ואבקש להוסיף:

74. לדיון שהתקיים ב-28.7.2020 לא הגיע הנילון ואף לא התקבלה ממנו כל תגובה. בלי להתייחס כרגע לתלונה ולדרך ולדיון שהתקיים בתלונה תוך שמירה על האינטרסים של הנילון, יש להתריע על הזלזול המופגן בבית הדין לאתיקה ויותר מכך בשמירה על האתיקה עליה מחויבים כלי התקשורת השונים מרצון.

75. התלונה מתבססת על סעיף 25א' לתקנון – מאחר ובסעיף האמור ההתייחסות הינה אך ורק להגשת כתב אישום ואין אנו שופטים בעניין כלל וכלל, לטעמי עלינו להתייחס בעיקר לשתי נקודות בסעיף זה, האחת האם בעבירה המיוחסת לנילון יש קלון למקצוע העיתונות והשנייה במידה ונמליץ על השעיה של הנילון מעבודתו העיתונאית – מהי המידה הראויה לכך.

76. כתב האישום הוא כנגד העורך האחראי של העיתון ידיעות אחרונות אשר לו השפעה רבה על התכנים בעיתון וב-y-net

77. לעורך אחראי בעיתון תפקיד מרכזי ואחריות רבה גם על הדרך שבה נעשים הדברים בעיתון. האשמה כנגד מר ארנון מוזס בכתב האישום היא הצעת שוחד – שינוי באופן הסיקור בעיתון תמורת... כלומר נעשה כאן לכאורה שימוש בכוחו של הנילון ובמעמדו בעיתון, שימוש לרעה, המביא לפגיעה בעבודה העיתונאית ולטעמי מטיל קלון על מקצוע העיתונות.

78. בהתייחס לשינוי בתקנון האתיקה המקצועית של מועצת העיתונות, על פיו סעיף 25 אינו קיים יותר איני רואה אפשרות לקבל את התלונה ומצטרפת לדעתו של יו"ר המוטב לדחיית העתירה.

יצחק פרי חבר בית הדין

79. השאלה הניצבת בפני בית הדין לאתיקה, האם לדרוש את פיטוריו לאלתר של ארנון מוסב מתפקידו בעיתון ידיעות אחרונות (שבבעלותו) בהתאם לאמור בסעיף 25א' בתקנון האתיקה.

80. בפני חברי הטריבונל ניצבת שאלה קשה ביותר אומנם כתוב בתקנון כאמור שכאשר "הוגש כתב אישום נגד עיתונאי" יש לדרוש את התפטרותו לאלתר... נסיון העבר מלמד שהיו כמה מקרים בעבר שניים הבולטים שבהם מלמדים אותנו שיש להתייחס בזהירות מיוחדת "המהירות מהשטן" כבר נקבעה על ידי חכמי ציון. ואין מקרה אחד דומה לאחר. המקרה של עופר נמרודי העורך האחראי לשעבר ומבעלי מעריב נאשם בהאזנות סתר שהוכחו ואפילו הושט עליו מאסר. כך שהדרישה לפטרו נעשתה לאחר שניתן גזר דין בעניינו. לא כך המקרה של משה ורדי, עורך "ידיעות אחרונות", שזוכה בסופו של הדיון המשפטי, זיכוי מוחלט.

81. אשר על כן, במקרה הזה של כתב האישום נגד ארנון מוזס, אשר מתייחסת להקלטת סתר, שאותה הקליט אחד מעוזריו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו, וטרם נידונה, מעמידה בפנינו דילמה גדולה, מה עוד שסעיף 25א' (מהתקנון שאושר בשלהי שנות התשעים) איננו מוזכר עוד בהצעת התקנון החדש שהמועצה דנה באישורו בימים אלה ואישורו נדחה בגלל מגפת הקורונה) אילו היה מאושר היה מיתר את הדיון בשאלה האם

בית הדין לאתיקה של מועצת העיתונות חייב להחמיר עם עיתונאי שהוגש נגדו כתב אישום עוד בטרם הוכחה אשמתו ודינו חולט. לאור האמור, אני ממליץ להמתין ולא לחייב את פיטוריו של ארנון מוזס מתפקידו במערכת ידיעות אחרונות.

עו"ד עודד לבינסון, חבר בית הדין.

82. ראשית אציין, כפי שציינתי במהלך הדיון, כי לדעת הח"מ יש מעין מום ו/או חוסר שיניים בבית הדין לאתיקה שכן, זולת פרסום בעיתונים האחרים נראה שאין אחיזה ממשית נגד נלון כלשהו.
83. יתרה מזאת, בהיותה של מועצת העיתונות גוף וולונטרי, לא בטוח אינהרנטית שהייתה כוונה למתן שינויים.
84. נפלה בזכות של הח"מ, להיות חבר במושב שדן בקובלנה נגד חבר בכיר אחר במערכת "ידיעות אחרונות" וגם שם הקובלנה לא זכתה להופעת הנלון, אף לא לתגובתו.
85. לגופו של עניין, אין ספק בעיני הח"מ, כי אם יורשע מר מוזס בעבירה המיוחסת לו יביא הדבר לקלון למקצוע העיתונות. העובדה שהעברות המצוינות בכתב האישום - יש בהן כדי לבסס לגבות ולהשריש את נושא הקלון למקצוע.
86. עם זאת, וזו הבעיה בסעיף 25, ההיגיון דורש הרשעה בעוד הסעיף אינו דורש הרשעה. עניין זה, בלי קשר לנושא שלפנינו צריך עני"ד להיות מטופל על ידי מועצת העיתונות ויפה שעה אחת קודם.
87. הח"מ סבור שצריך להמתין עד להכרעת בית המשפט בפרשה הידועה כ"תיק שניתן יהיה לקבוע שלמקצוע העיתונות נגרם קלון כתוצאה מהרשעה זו.
88. במילים אחרות, הח"מ סבור שאם אכן יורשע מר מוזס בתיק 2000, כי אז מוטל במקצוע העיתונות קלון.

החלטה

1. מן המפורסמות הוא, כי בצד ייצוג העיתונות והציבור במאבק לקיומם של הערכים, נשוא האמור בתקנון, פועלת מועצת העיתונות, להבטחת נאמנות לעקרונות האתיקה העיתונאית, מצד כל העוסקים בעיתונות, גם לאכיפתן של אמות מידה מקצועיות, המושתתות על מחויבות מוחלטת לאמת, לדיוק, להגינות, ולא פחות מכך, להגנה על כבוד האדם ולכיבוד צנעת הפרט
2. לשון אחרת: "הבית הזה (קרי: מועצת העיתונות), נועד, מעצם טיבו, לשמור על ערכי עיתונות חופשית וטובה, כזו האמורה לשרת את החברה באופן אמין, אחראי והוגן.
3. העתירה שבפנינו, התבססה, על שנכתב בסעיף 25 א' לתקנון מועצת העיתונות והתקשורת. בנוסחו, עניין לנו בסעיף נוקשה והחלטי משהו. ברור בעליל, כי אם ארנון מוזס היה מורשע בפס"ד סופי, בעבירה החמורה שיוחסה לו, לא היה ספק בעינינו, לעניין קיומו המובהק של הקלון, אותו יסוד מוסרי שבעבירה.

4. וכלפי מה אמורים הדברים? נגד מר ארנון מוזס הוגש ע"י המדינה כתב אישום בעבירה של הצעת שוחד בתיק 2000. מכתב האישום עולה כי מר ארנון מוזס הציע לרוה"מ, מר בנימין נתניהו, שוחד, בכך שיביא לשינוי ניכר לטובה, בקו ובאופן הסיקור של נתניהו ובני משפחתו... ולשינוי לרעה באופן הסיקור של יריביו הפוליטיים, באופן שיבטיח את המשך כהונתו של נתניהו כראש הממשלה, וזאת בתמורה לכך, שנתניהו ינצל את השפעתו כראש הממשלה, לקדם חקיקה, שתטיל מגבלות על העיתון "ישראל היום", ותביא להטבות משמעותיות למוזס ולעסקיו.

5. אף שלא היה בקרבנו ספק במטרה, שגלומה הייתה בסעיף 25 א' שבתקנון, כזו, אשר נועדה לשמור על צביון של אמינות וכבוד למקצוע העיתונות, הרי, משהוסר סעיף זה מתקנון מועצת העיתונות, הביעה בכך המועצה את דעתה, לעניין עצם החלתו

6. בהערת אגב נעיר, כי אם מובנת במשהו הסרת הסעיף 25א' מתקנון המועצה, לא ברור לנו, על מה ולמה הוסר גם הסעיף 25ב', שראוי היה, לטעמינו, כי יוותר על מכונו.

7. לאור כל האמור לעיל, הוחלט, פה אחד, לדחות את עתירת העותרת.

על החתום:

G726489-V001